

Гавалко А.В., Асанов Е.О.
Державна установа «Інститут геронтології ім. Д.Ф.Чеботарьова НАМНУ»,
м.Київ

СТІЙКІСТЬ ДО ГІПОКСІЇ У ЛЮДЕЙ ПОХИЛОГО ВІКУ З ПОРУШЕНОЮ ТОЛЕРАНТНІСТЮ ДО ГЛЮКОЗИ

Порушення вуглеводного обміну є незалежними і значущими факторами ризику розвитку серцево-судинних захворювань. З віком зростає частота порушень вуглеводного обміну. Одним із важливих механізмів порушень вуглеводного обміну є гіпоксичні зміни.

Мета. З'ясувати особливості стійкості до гіпоксії у людей похилого віку з порушеною толерантністю до глюкози.

Матеріали та методи дослідження. Обстежено 63 людей похилого віку з порушеною толерантністю до глюкози та 60 людей похилого віку зі збереженою стійкістю до гіпоксії. Толерантність до глюкози оцінювали за результатами стандартного глюкозотолерантного тесту. Стійкість до гіпоксії визначали за рівнем зниження сатурації крові під час гіпоксичного впливу.

Результати та їх обговорення. Аналіз отриманих даних показав, що у людей похилого віку з порушеною толерантністю до глюкози відбувається більш значне зниження сатурації крові при гіпоксичному впливі, в порівнянні з людьми похилого віку зі збереженою толерантністю до глюкози. Також у людей похилого віку з порушеною толерантністю до глюкози встановлено залежність між рівнем глюкози в крові після стандартного глюкозотолерантного тесту від зсувів сатурації крові в умовах гіпоксії.

Висновки. У людей похилого віку з порушеною толерантністю до глюкози знижена стійкість до гіпоксії, в порівнянні з людьми похилого віку зі збереженою толерантністю до глюкози. У той же час у людей похилого віку ступінь порушення толерантності до глюкози пов'язаний зі стійкістю до гіпоксії.

Галишич Н.М.,
Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького,
Центр репродукції «Паренс-Україна», м. Львів

ДИСФУНКЦІЯ ЯЙНИКІВ У ЖІНОК РЕПРОДУКТИВНОГО ВІКУ НА ТЛІ ФІБРОЗНО-КІСТОЗНОЇ МАСТОПАТІЇ

Дисгормональні порушення в підлітковому віці у дівчаток в сучасних умовах обтяжені репродуктивним анамнезом, запальними змінами органів малого тазу, супутними соматичними захворюваннями, що і стає причиною дисфункції яйників (ДЯ) серед жінок репродуктивного віку.

Метою роботи було підвищення ефективності діагностики та лікування ДЯ у поєднанні з дифузною фіброзно-кістозною мастопатією (ДФКМ) молочних залоз на основі вивчення клініко-ехографічних та ендокринологічних особливостей. Проведено обстеження 153 жінок з ДЯ у поєднанні з ДФКМ

молочних залоз. Патологія щитовидної залози була діагностовано у 11,8 % пацієнток, у 20,3 % спостерігалася лейоміома матки, у 17,6 % - ендометріоз, у 23,1 % - поліпи ендометрія. Залежно від результатів обстеження, пацієнткам проведено корекцію гормональних порушень. Виражений клінічний ефект від гормональної терапії спостерігався приДФКМ з переважанням залозистого компонента дифузної мастопатії, ефективність лікування за клінічними критеріями у цій групі склала 88,6 %. Серед 37 жінок зДФКМ з переважанням кістозного компонента в 27 (73,0 %) при пальпації молочних залоз відзначене клінічне покращення, приДФКМ змішаного типу покращення виявлене в 37 (71,3 %). ПриДФКМ з переважанням фіброзного компонента ефективність лікування була найбільш низькою - лише у 15 (52,0 %) пацієнток були позитивні зміни. Отже, у 113 (73,9 %) жінок з дифузною формою ФКМ через 6 місяців від початку індивідуально підібраної гормональної терапії виявлена позитивна ультразвукова динаміка. Рецидив захворювання за даними УЗД констатовано через 12 місяців у 14 (12,4 %) пацієнток.

Галюк У.М., Мота О.М., Покотило П.Б.

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького, м.Львів

УЛЬТРАСТРУКТУРНІ ЗМІНИ КЛІТИН КРОВІ У ПАЦІЄНТІВ З COVID-19

Вступ. Від початку пандемії Covid-19 минає два роки, але головні задачі щодо лікування і вакцинації, ще чекають на своє вирішення. На сьогодні відомо, що коронавіруси SARS-CoV-2 є внутрішньоклітинною вірусною інфекцією, яка має неминучий негативний вплив на усі клітини організму людини, в тому числі і на формені елементи крові.

Актуальність. У науковій літературі зустрічаються окремі дані про ультраструктурну організацію клітин крові пацієнтів з Covid-19. Повідомлення про ультраструктурні зміни клітин крові у пацієнтів з середньо-важким перебігом COVID-19 нами не виявлено.

Мета. Дослідити ультраструктурні зміни клітин крові у пацієнтів з COVID-19 із середньою важкістю перебігу захворювання.

Матеріали і методи. Ультраструктурне дослідження клітин крові було проведено 30 пацієнтам, які знаходилися на стаціонарному лікуванні у Львівській обласній клінічній інфекційній лікарні (ЛОКІЛ) і мали підтверджений діагноз COVID-19 із середньо-важким перебігом цього захворювання. Забір крові у об'ємі (1 мл) проводився лаборантами ЛОКІЛ з дотриманням усіх обов'язкових протиепідемічних та етичних норм. Добровільну згоду щодо дослідження біологічного матеріалу пацієнти дали добровільно після роз'яснення мети даного дослідження. Зразки крові були доставлено в лабораторію електронної мікроскопії ЛНМУ ім. Данила Галицького, де з дотриманням усіх протиепідемічних заходів виготовлялись препарати. Вивчення і фотографування досліджуваного матеріалу проводили за допомогою мікроскопу УЕМВ-100К (Суми, Україна), при прискорюючій напрузі 75 кВ і збільшенні на екрані мікроскопа 2000X–12400X.